RUGBY

O revenire asupra primei etape a cupei „General Gabriel Marinescu"

Eliminatoriile cupei Gen. Gabriel Marinescu, disputate acum două zile în Capitală, s'au soldat cu un bine meritat succes moral.

Dacă lipsa unei asistenţe numeroase s'a făcut resimţită, apoi nu se poate tăgădui că admiratorii devotaţi şi de totdeauna ai acestui sport au fost răsplătiţi prin calitatea jocului furnizat.

De aceea găsim necesar să revenim astăzi asupra partidelor disputate Duminică, cu dorinţa de a prezenta admiratorilor rugby-ului nostru unele observaţiuni ce le-am putut culege cu ocazia desfăşurării primei etape a celei de a cincea ediţii a cupei de faţă.

GRAMADA T. C. R.-ULUI IN ZI SLABA

De sigur chiar cei mai buni cunoscători în materie de rugby nu ar fi putut prevede ca derbyul zilei matchul T. C. R.-Venus să prileiuiască o luptă atâta de spectaculoasă ca aceea furnizată Duminică.

Evident, toate laudele se cuvin în întregime celor două echipe care, prin jocul furnizat, au dovedit că sunt bune cunoscătoare ale acestui joc.

T. C. R. a reuşit, după două prelungiri, să termine matchul învingător.

Subliniem încă odată, că victoria a fost extraordinar de muncită.

Dar, trebue să recunoaştem şi acestea le scriem pentru acei ce nu au vizionat acest match, că victoria echipei lui Chrissoveloni a surprins.

De ce? Vom vedea imediat.

Indiscutabil, T. C. R. posedă o echipă redutabilă la categoria onoare, unde după cum se ştie câştigătorii de acum 2 zile, beneficiază de un mănunchiu de jucători rutinaţi şi în mare parte internaţionali.

Ori, deşi era favorită în matchul cu Venus, echipa T. C. R.-ului nu a corespuns în totul aşteptărilor.

A lipsit T. C. R.-iştilor, în primul rând acel joc decis, care odinioară constituia o notă caracteristică echipei lui Crissoveloni.

Afară de aceasta, linia de înaintare, deşi masivă, nu a manifestat prea netă superioritate.

Nu poate tăgădui nimeni, jocul util al lui Irimia, Burlescu, Zissu precum şi talonajul uneori eficace a lui Popescu.

Dar, subliniem, că „grămada" T. C. R.-ului nu a fost într'o zi bună.

Intr'un cuvânt, linia de înaintare deşi a muncit, nu a manifestat acel joc decis, viguros atât la tuşe cât şi apărare.

Aceste consideraţiuni nu trebue să constitue o critică severă, ele nefiind în fond decât nişte obiective observaţiuni menite să descrie realitatea în toată puritatea ei.

O LINIE DE ATAC EXCEPŢIONALA

Dacă grămada nu a funcţionat ca în zilele ei bune, linia de atac a format un compartiment redutabil, el fiind cheia victoriei T. C. R.-ului.

Intr'adevăr, beneficiind de reintrarea lui Crissoveloni, la centru, linia de 3/4, a „verzilor" a acţionat ca un veritabil motor în permanentă funcţiune.

Credem, că, autorul moral al victoriei T. C. R.-ului, este acest fin jucător care prin acţiuni inteligente nu a lăsat nici un singur moment ca atacul să inactiveze.

Crissoveloni, prin partida făcută în compania Venusului, ne-a demonstrat din plin că poate fi socotit ca unul dintre cele mai valoroase produse ale rugby-ului românesc.

Nu mai puţin adevărat este faptul că Popa, a jucat excelent, lui datorindu-se cea de a doua încercare înscrisă într'un stil ce ne-a amintit de Deselaux şi Bérgése!

POPOVICI, UN JUCATOR TALENTAT

Alături de Crissoveloni şi Popa, merită a fi citat şi numele unui tânăr jucător care Duminică a fost o revelaţie, anume Popovici.

Acest tânăr rugbyst a arătat cunoscătorilor că posedă reale calităţi: pe lângă temeritate, şi bun plasament, beneficiază şi de viteză.

Menţionăm însă, că acest tânăr talent al grupării T. C. R. trebue supraveghiat ceva mai mult, îndrumat, în ceeace priveşte maniera cum trebue să pătrundă şi să speculeze greşelile adversarilor.

De asemeni Eduard Pană, a jucat corect.

MOLDOVEANU A JUCAT MAI PRECIS DECAT ORICE CRITICA

T. C. R. a avut Duminică un jucător excepţional în fundaşul Moldoveanu.

De multă vreme nu ne-a fost dat să vedem pe acest jucător într'o mai bună zi cum a fost în matchul cu Venus.

Având o uimitoare siguranţă pe balon, plin de degajări precise şi oportune fundaşul T. C. R.-ului a făcut o partidă mare.

Jocul său la om îl situiază, ca unul dintre cei mai buni jucători în acest exigent post.

VENUS S'A COMPORTAT EXCELENT PE LINIA DE INAINTARE

Despre Venus vom spune de la început că se poate considera un învins glorios!

Indiferent de rezultatul tehnic, Venus a jucat frumos, a dominat şi dacă a pierdut aceasta numai datorită ineficacităţii liniei de atac

O LINIE DE INTAINTARE VIGUROASA

Hotărît lucru, cel mai puternic compartiment al Venusului, a fost de departe linia de înaintare.

Mobilă, eficace în joc de tuşe şi apărare, plus un talonaj impecabil, „grămada" negrilor a jucat excelent.

Credem că dacă şi linia de atac ar fi jucat omogen rezultatul poate ar fi suferit o schimbare.

TANASE, UN TALONEUR DE CLASA

Făr îndoială, cel mai bun înaintaş al Venusului a fost taloneurul Tănase.

Fin jucător, venusistul a talonat admirabil.

Şi să nu se uite că avea în faţă, un adversar recunoscut în persoana lui C. Popescu, taloneurul T. C. R.-ului.

Tănase, în urma partidei furnizate contra T.C.R.-ului, se califică drept cel mai bun ocupant al acestui delicat post.

CÂŞU ANASTASIADE A MUNCIT ENORM

Anastasiade, a făcut acum două zile o partidă memorabilă.

La tuşe, în atac şi în joc de apărare s'a dovedit egal de folositor.

Ceeace ne-a plăcut la acest jucător este suflul inepuizabil, plus intrările sale periculoase şi de multe ori fructuoase de care dă dovadă atunci când se bucură de concursul coechiperilor. Câşu Anastasiade, poate fi socotit încă un jucător de clasă, constatare de sigur îmbucurătoare, dacă ţinem seama de vârsta şi bogatul său trecut în partide grele.

La deschidere, Epure, a fost util în special în ultimul mi-temps.

Ar fi însă de dorit ca acest mijlocaş de grămadă să deschidă mai lung şi mai precis.

EXPLICAŢIA INFRANGERII VENUSULUI

In timp ce la grămadă, a manifestat superioritatea netă, pe linia de atac, Venus nu au reuşit prea multe lucruri.

Linia de atac, aşa cum este alcătuită, nu corespunde.

Cauzele?

In primul rând cei cinci atacanţi nu joacă legat.

Dovadă elocventă avem, prima repriză când toate baloanele scoase de Tănase şi corect deschise de Epure, erau spulberate adesea la câţiva metri de buturile învingătorilor, de acest compartiment.

Florea, care rămâne un jucător valoros, a jucat uneori prea individual şi nervozitatea sa, a irosit multe acţiuni ce s'ar fi putut concretiza în puncte.

Vespremeanu, atunci când a fost lansat a mers bine, a încercat pătrunderi viguroase cari însă nu i-au reuşit.

De sigur că acest jucător, ar putea aduce reale foloase, dacă ar fi întrebuinţat la timp.

Ştefănescu, posedă reale calităţi, dar pasele sale sunt uneori exasperant de defectuoase.

Are pătrundere, viteză, uneori reflexe, dar repetăm, trebue să ţină seama că balonul trebue pasat corect şi la timp.

Nicu Anastasiade, a făcut tot ce i-a stat în putinţă pentru a reuşi o comportare cât mai adecuată cu frumosul său trecut de sportiv.

A jucat inteligent, a pasat la timp, a avut adesea incursiuni, dar, un singur jucător, nu poate realiza totul.

Mişu Walter, a fost util, pe aripă. LovitURile sale de picior, au ajutat mult.

Dacă, oboseala disputării unui match cu câteva zile înainte nu şi-ar fi spus cuvântul, Walter ar fi dat un dublu randament.

TOFAN, CEL MAI BUN JUCATOR AL VENUSULUI

Tofan, a fost indiscutabil cel mai bun jucător din echipa lui Câşu Anastasiade.

Fundaşul Venusului a făcut contra T. C. R.-ului o partidă magistrală.

Precizie pe balon, degajări lungi, plus un eficace joc la om, iată numai câteva din calităţile acestui admirabil jucător.

Il sfătuim, să persevereze, şi să nu comită greşeala de a nu urma cu stricteţe antrenamentele.

R. C. B. A FACUT O PARTIDA CURAGIOASA

Viforul Dacia, a învins tânăra formaţie a R. C. B.-ului.

Dar echipa lui Trandafirescu, a făcut o partidă curagioasă.

Popescu-Colibaşi, la fund, a muncit mult şi cu real folos.

Viforul Dacia, a dovedit încă odată că posedă o linie de atac rapidă, unde Nicolau şi Gică Vasilescu, sunt adevărate vedete.

SPORTULL STUDENŢESC IN MARE FORMA

Sportul Studenţesc, ne-a demonstrat din plin prin victoria obţinută contra echipei R. C. 13, că în cadrul cupei Gen. Gabriel Marinescu, are un cuvânt de spus.

Studenţii, au jucat în maniera lor obişnuită, adică, practicând un excelent joc pe linia de 3/4.

R. C. 13, deşi a gustat din cupa înfrângerii, a jucat cu elan, depunând uriaşe eforturi în vederea unei comportări cât mai onorabile cu putinţă.

ABSENŢA C. F. R.-ULUI

Când nimeni nu se aştepta, gruparea C. F. R. nu a putut alinia echipa de onoare în matchul ce avea de susţinut contra Stadiului Român.

E dureros să constatăm, cum o grupare, ce în ultimul timp, reuşise să se redreseze, nu a putut să strângă 15 jucători pe teren.

I. IONESCU

Clasamentul fatal

ROMAN — de Alfredo BOGARDO

Ziori ochi o perdea la un colţ al sălii, înaintea unei ferestre şi ascunse după ea un agent:

— „Tu să stai aici şi să priveşti. Dacă cineva schimbă în mod suspect locurile azzurilor, îi vei cere imediat lămuriri. Dacă apare apoi, vre-o femee îmbrăcată în verde, aresteaz-o imediat".

Pe celălalt agent îl expedie la poliţia oraşului, cerând să se ordone cercetări la punctul în care se oprise rapidul iar poliţistul englez coborise pentru a vedea ce se petrecuse.

După toate acestea, Ziori se aşeză comod într'un fotoliu din sala de lectură, în faţa unui teanc de ziare şi aştepta evenimentele.

❖

Acestea nu întârziară. Trecuseră cam două ceasuri şi era aproape de amiază, când agentul, pus de pază în sala de mâncare a azzurilor, intră peste el, ţinând de mână o chelneriţă îngrozită:

— „Doctore, vedeţi ce vrea să vă povestească fata asta. A venit la mine — cunoscându-mă ca agent — dar cred că e vorba de ceeace vă interesează".

Chelniţa îi întinse, aproape automat, un bilet pe care îl avea în mână. Ziori i-l smulse cu violenţă şi citi următoarele cuvinte, scrise cu litere de tipar:

„Dacă vei vărsa câteva picături din acest lichid în băuturile jucătorilor Cherasco şi Coretti, vei primi cealaltă jumătate a biletului de o mie".

— „Cealaltă jumătate a biletului de o mie? întrebă Ziori. Ce înseamnă asta şi dela cine ai primit acest bilet.

— „Iată aici ce am mai găsit în cămăruţa mea, împreună cu o sticluţă şi biletul acela", — spuse fata scoţând din buzunar jumătatea unui bilet de o mie lirete.

— „A... înţeleg. Sistem vechiu. Şi sticluţa"?

— „Iată-o".

Ziori luă sticluţa, îi scoase dopul şi o apropie de nas:

— „Dumnezeule, exclamă el speriat. Acid prusic. Şi unde zici că ai găsit marfa asta?

— „In cămăruţa mea, deunăzi, pe noptieră".

— „Cămăruţa ţi-o ţii încuiată tot timpul sau nu?"

— „Deschisă. Ce au să-mi ia".

— „Şi nu bănuieşti pe nimeni care ar fi putut să-ţi aducă biletul şi sticluţa?"

— „Nu, domnule, pe nimeni"...

— „Bine, poţi pleca la treburile tale. Iar tu — se adresă agentului — întoarce-te în sala de mese şi veghează mai departe".

Rămas singur, Ziori nu se gândi prea mult la aceia ce trebuia să facă. Urcă în grabă scările ce duceau la etaj; la camerele Craigilor şi Adei.

Din citirea biletului remarcă faptul că se încerca a se lovi în Coretti şi Cherasco, în timp ce despre Guido Viviani nici nu se pomenea.

Numai Ada avea interes la o asemenea manevră. Şi Ziori — văzând fioroasa hotărîre: acidul prusic cu care asasina lucru— era acum dispus să aresteze mai bine o nevinovată decât să lase liberă o vinovată.

Bătu, hotărât la uşa ei.

O voce subţire răspunse dinăuntru:

— Intră!

✱

El intră şi se opri o clipă în prag, întunecat la privire şi ameninţător.

Ada apăru mirată de vizită şi se uita întrebător cu acei ochi frumoşi şi dulci.

Buzele rămăseseră totuşi mute dar un imperceptibil tremur tot le mişca.

Comisarul nu făcut nici un compliment convenţional:

— „Domnişoară pentru motive ce le voi explica ulterior, sunt nevoit să vă arestez...

„Puneţi-vă pardesiul şi urmaţi-mă"....

Par'că fata s'ar fi aşteptat la aceste vorbe, deoarece nu protestă. Deveni însă palidă şi se apropie de garderobă. Il deschise dar imediat îl închise la loc cu un ţipăt înfricoşător par'că ar fi muşcat-o un şarpe.

Ziori atras de scenă, dintr'o săritură fu lângă garderob şi-l deschise din nou. In garderobă aşezat printre rochi, era faimosul „fulgarin verde".

— „Iată proba! exclamă atunci comisarul cu accent de triumf. Dv. eraţi aceea pe care o căutam, am spus'o întotdeauna. Şi iată dovada".

—„Care dovadă?"

— „Scurt cu braşoavele! Recunoaşteţi că acest fulgarin este al dv.; minciuna nu vă serveşte la nimic; iată şi marca magazinului care vi l-a vândut: unul din Cremona".

Fata avu o secundă de ezitare apoi zise grăbită:

— „Da este al meu. L'aveam cumpărat de aproape un an. Insă acum 15 zile când am locuit la hotel, acest fulgarin mi-a dispărut din geamantan. Deaceia sunt surprinsă acum că l'am văzut.

— „Bine, bine! Dar dece strigătul acela nefiresc de nelinişte la vederea lui?"

— „Dece? şi lacrămile apărură pe obrazul frumos al Adei. Pentrucă am aflat şi eu de crimele acelea de care s'a pătat aceia care l-a purtat în timpul cât mi-a lipsit.

In faptul să-l regăsesc aci, întrezăresc urzeala unei josnice intrigi împotriva mea".

— „Câte poveşti", spuse Ziori, „dar eu nu le prea cred. Fulgarinul era al dv. şi-l găsesc la dv.! Aceasta este dovada, scumpă domnişoară, contra căreia cred că e foarte greu să luptaţi. La ea se mai adaugă şi chestia cu acidul prusic"...

— „Chestia cu.. .acidul prusic?"

— „Da! a acidului pdusic: lichidul cu care adineaori vreaţi să curăţaţi câmpul de ultimii doi adversari ai lui Guido al dv.: Coretti şi Cherasco!

Veţi tăgă(dui şi aceasta?"

De data aceasta fata nu mai răspunse nimic: picioarele i se muiaseră şi ea se prăvăli jos, leşinată.

— „Foarte bine, gândi Ziori. Această întâmplare vine la timp. Acum o închid cu cheia aici şi mă duc să caut pe cineva care să mă ajute s'o duc la o maşină. Işi va reveni la închisoare"...

Zis şi făcut: încuie, puse cheia în buzunar şi fugi pe trepte în jos.

❖

Jos la capătul scării, mister Craig cu părul zbârlit, cu mânecile cameşii suflecate amestecând câte un cuvânt italienesc în englezeasca lui, îl opri pe comisar, bolborosind:

— „Au răpit po soră-mea; uitaţi-vă aci!?"

Ziori apucă încremenit biletul ce i se întinsese.

Erau câteva rânduri scrise în grabă de o mână bărbătească: